

[Statsministeren.]

fra Valgkampen. Uden at dykke ned i den Bunke beskæmmende Skrifter, som udspreddes, nævner jeg dog Vestres officielle Udtalelse fra Landsmødet, hvori det hedder, at Regeringen har prisgivet Erhvervsfrihedens Grundsætninger til Fordel for Statskontrol og har erstattet den frie Vareomsætning med den mest ondartede Form for protektionistisk Varefordyrelse. Man forbavses over, at Venstre kunde sige saadan, vidende om den Sandhed, at Kontrol og Regulering over for Handelen er en Livsbetingelse for Sikringen af Landbrugets Afsætning. Det var derfor paaskønnelsesværdigt, at Partiets nye Formand udtalte, at Venstre nu ogsaa erkender, at der i den økonomiske Politik maa tages Hensyn til de Forhold, der møder os udefra; og paa samme Maade paaskønner jeg, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller siger, at han ikke tror paa Restriktionslettelse udefra, og at Handelen for Landbrugets Skyld fortsat maa dirigeres. Det er væsentlig anderledes Tale end tidligere Angreb og end Kravene om Frihed for enhver Købmand, saaledes som det findes i denne udmærkede Pjece med de 2 Taler.

Jeg gentager, at hvis der sker væsentlige Ændringer i Systemet ude i Verden, maa det naturligvis faa Konsekvenser her; men det er ingeniunde sikkert, at det bliver behagelige Konsekvenser. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har utvivlsomt Ret i, at Ændringer og Lettelser i visse Landes økonomiske Politik meget godt kan medføre forøgede Vanskeligheder her i Landet. Om imidlertid nogen Art af Lettelse kan hidføres i den bestaaende Ordning, bør det gøres — det undersøges nu; men jeg tror, at den største Lettelse kunde hidføres, hvis Erhvervenes Organisationer gik ind paa at yde saglig Bistand ved Administrationen af den gældende Lov.

Det ærede Medlem Hr. Brorsen krævede, at de afsluttede Handelstraktater skal udnyttes til den yderste Grænse. Ja, dette kan man jo godt sige, men det ærede Medlem kan ikke forlange, at han eller hans Meningsfæller alene skal afgøre, hvor Grænsen er. Der maa være Plads for Varetageelse af alle berettigede Interesser, idet vi naturligvis alle maa erkende, at Landbrugets Afsætning af flere Grunde er en Hovedopgave, som ogsaa hidtil er varetaget fuldt ud. Naar det ærede Medlem siger, at der ogsaa bag en Drittel Smør ligger et Arbejde, og et Arbejde, som er lige saa værdifuldt som Arbejdet med Tøfler og Damestrømper, er det utvivlsomt rigtigt nok, men det er jo

ikke Problemet. Nej, hvad der maa tages i Betragtning ved Siden af Hensynet til Landbrugets Afsætning, er, som jeg før har nævnt, at der kan gøres Indkøb, som svarer til Værdien af Landbrugets Produkter, og at disse Indkøb bliver af en saadan Art, at de kan give Danske Beskæftigelse i Stedet for Arbejdsløshed. Dette klares aldeles ikke ved Talen om Arbejde bag en Drittel Smør, thi Landbruget vil jo dog ikke overtage Vævere og Skræddere og Skomagere og Skibsbyggere, og hvem der ellers bliver Tale om. Derfor maa fornuftigvis en forsvarelig Lovgivning og Administration tage alle fornødne Hensyn.

Medens jeg er ved det ærede Medlem, vil jeg udtrykke min Forundring over den Logik, der kom til Orde i hans Omtale af Budgetterne. Det ærede Medlem havde kritiske Ord om de sociale Udgifter, han var heller ikke venlig over for Undervisningsministeriets Udgifter. Men han krævede, ulogisk synes jeg, at man ikke burde være nøjeregnende og karrig med Bevillinger til Landboudommens Ophold paa Landbrugsskoler og Højskoler. Ja, ogsaa jeg fraaader Karrighed paa dette Omraade, men jeg vil tillige modsætte mig Karrighed over for dem, der skal friste Livet ved social Forsorg. Inkonsekvensen kom yderligere til Orde senere, da det ærede Medlem efter sit Hjertesuk over de sociale Budgetter betegnede Kirkeministeriets Budget som paavert. Jeg mener naturligvis, at Kirkeministeren skal varetage de Opgaver, der er ham betroet, men man kan ikke paa en Gang beklage, at der ofres for lidt til Kapeller og Kirkebygninger og for meget — det ærede Medlem nævnte 3 Millioners Stigning — til de fattigste og ulykkeligste i Samfundet.

Endelig gjorde det ærede Medlem en Række Bemærkninger om Beskatning og gav os det Raad at fare med Lempe og at undgaa Brandskatning. Jeg tror ikke, nogen i Ministeriet føler Trang til at iværksætte Brandskatning, og Regeringen er, som det er sagt i Aabningstalen, fortlølig med, at der findes Uligheder og Skævheder, som bør rettes. Derfor tænker man, at en samlet Overvejelse af Beskatningsforholdene i en dertil udnævnt Kommission vil være en nyttig Foranstaltning, og alle faar da Lejlighed til at yde Bidrag til en god Løsning. Dette være ogsaa sagt til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby), som beskæftigede sig med nogle Skattespørgsmaal.

Endnu maa jeg give en Anerkendelse til det ærede Medlem Hr. Brorsen. Han rettede nogle Ord til Finansministeren om